WEEKBLAD
BELGIE: 6 FR.

13 MAART 1953. - N° 127
3e JAAR — 20 BLADZ.

WALT DISNEY

Mickey magazine

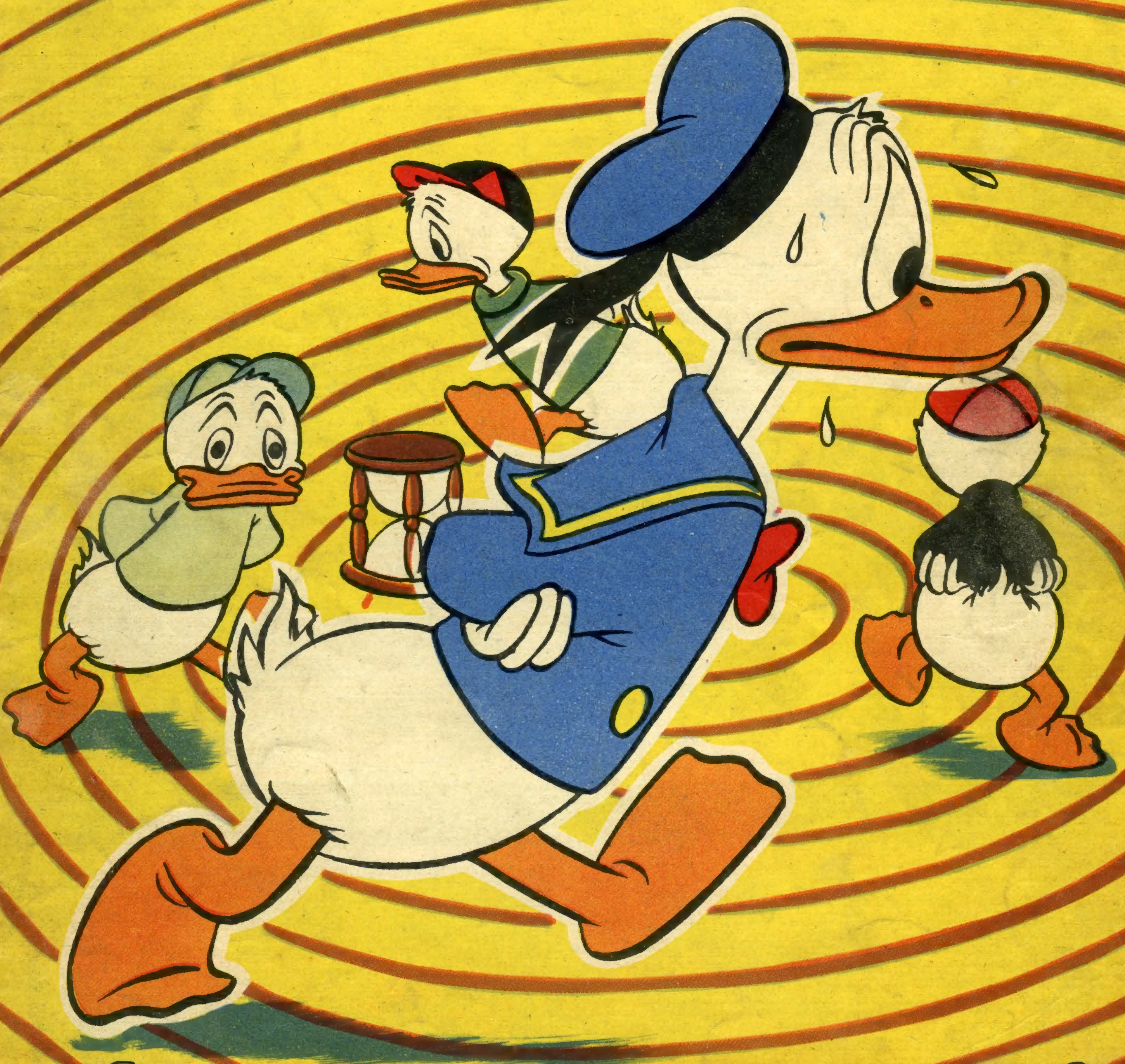

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey roept op...

Hallo ! hallo ! mijn alleraardigste kereltjes en kerlinnetjes, het was nu al een hele tijd geleden dat de Grote Boze Wolf niets meer van zich kon laten horen, en dat zat hem lelijk dwars.

Al zijn gewone diefstallen, stroperijen en loense streken waren sedert enkele weken op onverklaarbare wijze slecht afgelopen. Hij wist natuurlijk niet dat Wolfje ze heimelijk deed mislukken. Daarom stak hij de schuld op het noodlot. 's Avonds, in zijn bed, schreide hij tranen met tuiten van spijt omdat hij zijn slechte faam van grote en boze wolf vroeg of laat zou verliezen, wanneer de zaken zo slecht bleven gaan.

Maar op een mooie dag kwam Broeder Vos in 't grootste geheim met hem praten. Het gesprek verliep rustig, maar bij het afscheid schenen de twee kornuiten met elkaar best te kunnen opschieten.

Nog geen vier en twintig uren later waren bij Broeder Beer drie kippen gestolen. Op het kippenhok zat een stuk wit papier geprikt met de vermelding : « Seke Wolf is hier voorbijgegaan ! »

De volgende dagen werden er nog meer schelmstreken van alle aard uitgehaald : ruiten werden stukgeslagen, eetwaren geroofd, aanslagen gepleegd. En telkens hing er het berichtje : « Seke Wolf is hier voorbijgegaan ! »

Jullie kunnen wel raden hoe de vork aan de steel zat : een maand later had Seke Wolf zijn slechte faam ruimschoots herwonnen en Broeder Vos kon ongestraft de ergste misdaden begaan.

Maar vandaag is Seke Wolf erg moedeloos. Hij was met Zoonlief weggegaan en bij hun terugkeer was hun huis van de zolder tot de kelder leeggeroofd. Op de deur prijkte het fatale bordje : « Seke Wolf is hier voorbijgegaan ! »

— 't Is nog niet genoeg dat de schurk mij plundert, riep de Grote Boze Wolf uit, hij houdt me ook nog voor de gek !

Maar Broeder Vos openlijk beschuldigen kon hij niet. Dan had hij immers hun beider bondgenootschap aan 't licht moeten brengen en bekennen dat zijn eigen faam op de schelmstreken van een ander steunde.

Hij was dus wel gedwongen te zwijgen. Wat bewijst dat een oneerlijke samenwerking zelden de gunstige resultaten oplevert die men er eerst van verwacht.

Daarom: stuur steeds rechtdoor ! Taai !

Mickey

MICKEY BOVEN!

Dit is ook de leuze van : 1. **Janssens Henri** (Kessel-Lo) - 2. **Mondelaers Diane** (Kessel) - 3. **Mondelaers Hendrik** (Kessel) - 4. **Franckx Francine** en **Louisa** (Mol) - 5. **Potargent Georges** (Bilzen). - 6. **Van Cleemput Paul** (Kontich) - 7. **De Vos Albert** (Aalst) - 8. **Ruschke Werner** (Borgerhout) - 9. **Witlox Ludo** (Schoten) - 10. **Olbrechts Emiel** (Kapelle-op-den-Bos) - 11. **Decraen Denise** (Vilvoorde) - 12. **Decraen Willy** (Vilvoorde) - 13. **Scheuter Margrit** (Eisden) - 14. **Cramm Jan** (Hasselt).

Mickey's Brievenbus

● Deze week komt *VAN DICHEL, Gisèle, Ferrerlaan, 162, Gent* als nummer één aan de beurt. Gisèle is ook een verwoede verzamelaarster en kijkt uit naar lezertjes die punten en postzegels met haar willen ruilen. Schrijven naar bovenvermeld adres. Breng je mijn beste groetjes over aan je neefje Willy in Australie ? Veel liefs terug !

● *KEYMEULEN, Paul (Aalst) :* Met de kleine Hiawatha hebben we nog niet afgerekend, hoor Paul, daar zal je nog wel meer van vernemen, dat kan ik je verzekeren. Filmvoorstelling in Aalst? Is in overweging genomen. Alles op zijn tijd Paul. Veel geluk bij de tombola ! Enne... je woord gestand, he !

● Een hartelijk « dankezeer » aan *Gilbert en Guido VIDAL* (Merksem); *Gustaaf ROBBERECHT* (Bornem) — De tekening is prachtig ! — *Andrea CAUBERGHE* (Turnhout); *Freddy ABELOOS* (Erps); *Paul PIRON* (Vilvoorde), *Constant KARNAS* (Antwerpen); *Jules COUSCHEIR* (Mortsel) — Het mopje van Adriaan werd vroeger reeds ingezonden — *Danielle FEYENS* (Antwerpen); *Yvonne GOOSSENS* (Lier); *Dirk RIEM VIS* (Den Haag); *Marie-Louise en Raoul CLEEREN* (St-Truiden); *Pierre WOUTERS* (Mechelen); *Robert en Frieda BERCKMANS* (Antwerpen); *Marleen HUYSENTRUYT* (Deerlijk); *Frans LAENEN* (Leuven); *Ronald VERMEERSCH* (Kasteelbrakel); *Roger DE WEERDT* (Antwerpen) en *Ginette VERHEUST* (Overijse). Het gebouw davert nu nog van 't lachen met jullie mopjes, hoor ! Mijn vriendjes waren ook bizonder ingenomen met jullie raadseltjes en vragen natuurlijk naar nog. Hou jullie roer recht, maats !

● *Marie-Louise DE LEENER (Ganshoren) :* beste dank voor je « lof aan Mickey ». Ik heb 't rijmpje in mijn gedichtenbundel overgeschreven. Ik ben blij dat je op school zo goed je best doet om... 't boekje te mogen lezen. Denk er wel aan: plicht vóór alles. Een stevig pootje, ook aan je vriendinnetje Germaine. Stuur recht !

● *Frans SUYKERBUYK (Essen) :* Je spelletje en kruiswoord zal ik nog in portefeuille houden, misschien komen ze later wel eens van pas. Hou je flink ! Groetjes in Essen !

MICKEY

Gewond in de strijd

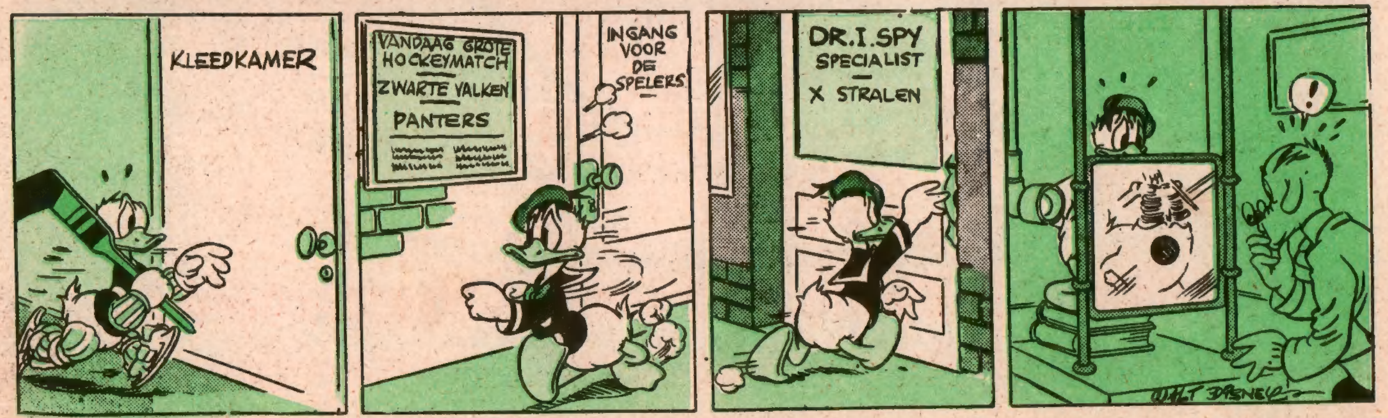

De magische ZANDLOPER

Oom Jeremias bewaart geen waardeloze dingen. Zo geeft hij Donald een oude boot die niemand meer wil kopen. De neefjes hebben een zandloper gekregen die niet genoeg zand meer inhoudt en bijgevolg onbruikbaaar is.

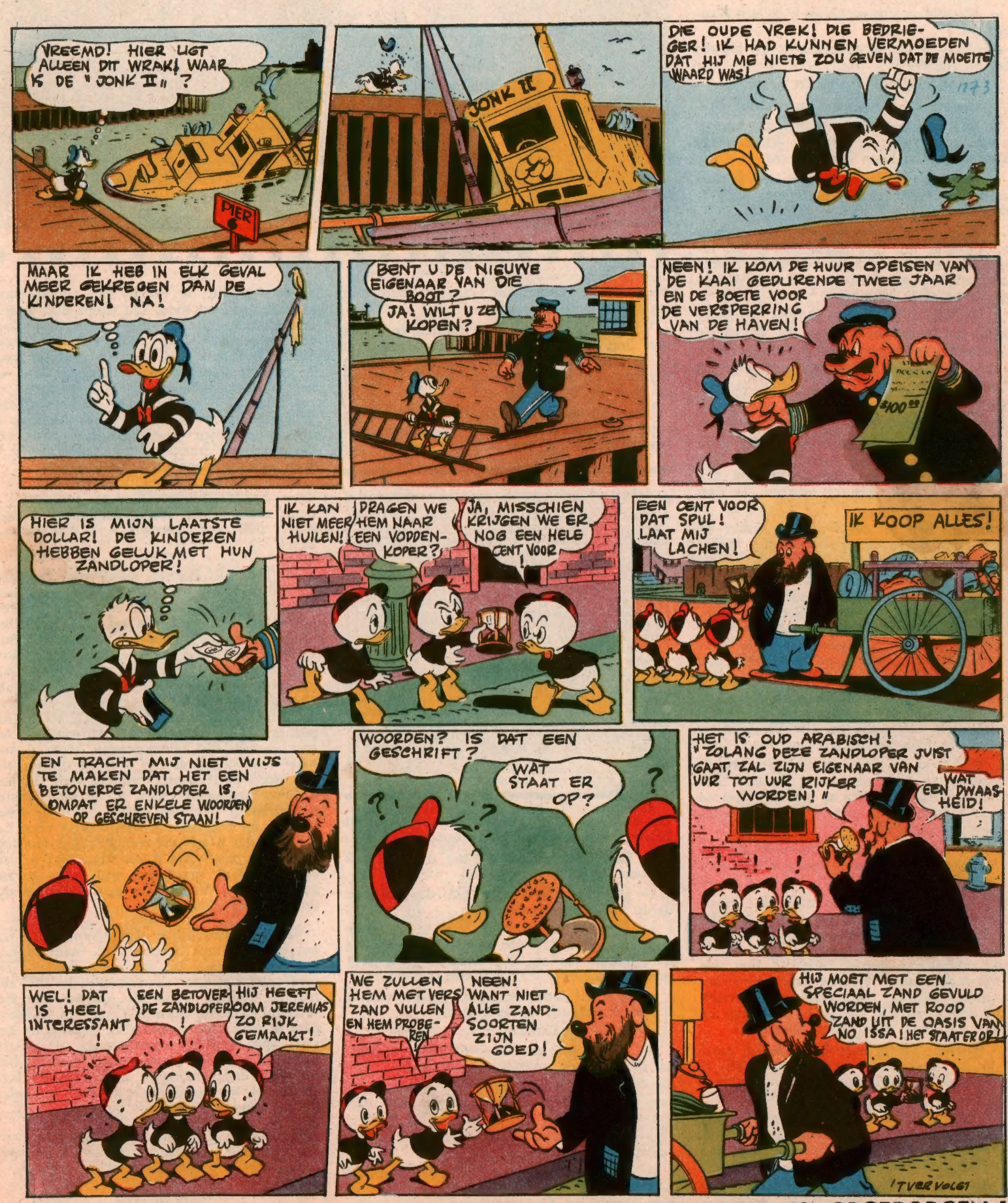

VOLGENDE WEEK : **DE STRIJDBIJL IS OPGEBORGEN !**

De Majoor overwint !

Naar 't Engels van Dr. B.-W. MONTELEONE door FRANS VAN BRABANT voor de lezers van « Mickey-Magazine » bewerkt.

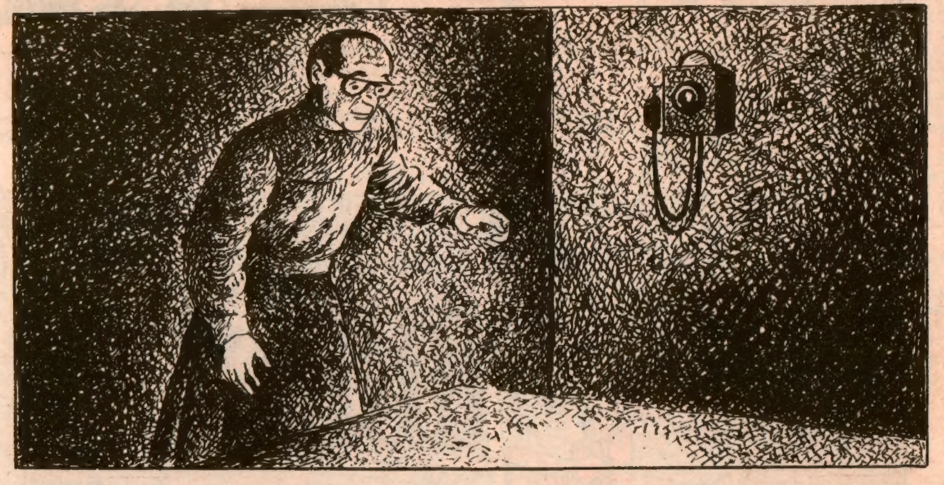

PROFESSOR BURNET riep verder door de microfoon :

— Hebben uw handen een blauwachtige kleur, Snidders ?

— Ik geloof dat ze groen zijn, was 't antwoord.

— Groen ? Onzin !

— Misschien zijn ze blauw : ik ben kleurenblind !

— Voelt u iets brandends in de toppen van uw vingers ?

— Ja, en ook in mijn tenen !

— Uitstekend ! En uw temperatuur ?

— 39,8 graden. Man, ik heb de koorts. Ik kan niet meer ademhalen. Mijn hoofd staat in vuur en vlam !

— U heeft er nog maar een uur en een kwartier doorgebracht. U bent juist bezig te gewennen !

— Burnet, zei de gevangene, luister naar me. Als u er mij niet uitlaat zal ik het radium opeten. Mijn pijn kan door niets meer verergerd worden, en ik hoop daardoor mijn einde vlugger te bereiken !

— Onzin, Snidders ! U zou daardoor slechts het onaangename gevoel, dat u op dit ogenblik ondergaat, kolossaal verergeren.

— 't Is me gans onverschillig, wat er zal gebeuren. Ik...

De professor sneed hem ongeduldig 't woord af en luisterde niet verder.

— Hij valt me vreselijk tegen, die John Snidders, ging hij in zichzelf voort. Hij heeft geen volharding. Zonder twijfel een man uit het volk. Louter spieren. Ik ken dat soort.

Peinzend liep hij korte tijd de kamer op en af. Toen belde hij zijn slachtoffer weder op. Doch deze keer ving hij slechts enige onsamenhangende woorden op :

— Ga voorover zitten, Burnet ... duw het naar beneden... Mens !... Brrr !... Halt, schrooier !... Pas op voor de gevangenis !... Weer wat nieuws !... Hallo-ho ! zij slentert de straat op daar, daar gaat ze de hoek om.

— Om Godswil, bedaar, Snidders, schreeuwde de professor. Ik wou nog graag enige inlichtingen omtrent uw toestand. Verlies toch niet juist nu uw verstand, u heeft er de hele nacht nog tijd voor.

— Eskadron, rrrechts om ! ! ! Voorwaarts marrrss ! ! ! Schiet ze neer ! Boeren, Japanners en Russen ! Zet ze het vuur aan de schenen. Hoerra ! Ik heb een onderofficier om zeep gebracht ! ! !

Hierop volgde een onverstaanbaar gemurmel en een gillend schaterlachen klonk door de telefoon.

De professor werd onrustig. Het einde was sneller gekomen dan hij vermoed had ! John Snidders had slechts anderhalf uur in gevangenschap doorgebracht. Deze verschijnselen waren geheel in strijd met wat hij verwacht had... Groene handen — zeker, maar als de vingertoppen werkelijk blauw waren, en zijn collega's Cummings en Fowler ten slotte toch gelijk hadden ?

— Ik vrees dat ik naar hem toe zal moeten gaan... mompelde de professor. Hij is bewusteloos en een nog langere proefneming zou noodlottig kunnen worden.

Enigszins gejaagd ging hij de gang door, schoof de grendel terug en opende de deur. De kamer was stikdonker. Stom en stijf van verbazing stond hij stil.

— Wat ter wereld kan hij met het radium uitgevoerd hebben ? bromde hij voor zich heen. Grote hemel, hij zal het toch niet waarlijk ingeslikt hebben ?

Voorzichtig trad hij naar binnen en op de tast liep hij naar de electrische hanglamp in 't midden van de kamer. Plotseling deinsde hij terug. Met een harde slag viel de deur in 't slot.

Toen hij ten slotte het licht opdraaide en rond zag naar John Snidders steeg zijn verbazing echter ten top. Hij was alleen. Noch van Snidders, noch van 't radium een spoor! Eensklaps hoorde hij een oproep:

Dit is de vierde episode van een sterk verhaal dat tot grond heeft de diefstal van 30 gram radium. In « HET PROEFSTUK VAN DE INBREKER » (Nr 124), « DE ONZICHTBARE STEM » (Nr 125) en « EEN HARDE STRIJD » (Nr 126) werd verteld hoe Majoor Everett Anstruther bij Prof. Burnet moet binnen breken om er radium te stelen. Lukt hij in deze diefstalproef, dan kan hij definitief lid worden van een zonderlinge « Inbrekersclub », die niet alleen de gestolen voorwerpen terugbezorgt, maar telkens de eigenaars een grote vergoeding schenkt.

Majoor Everett wordt echter in de kamer met het radium opgesloten. Langs een microfoon spreekt Prof. Burnet tot hem. De majoor heeft zich Snidders genoemd. Radium is radioactief, d.w.z. dat 't bestendig stralen uitzendt die dodelijk kunnen zijn. Anstruther's polsslag slaat reeds als een hamer : 130 per minuut !

— Bent u daar ? klonk het door de microfoon.

— Is u het, Snidders ? riep de professor in de hoogste verbazing.

— Ik ben het, Burnet. Hoe hoog is uw temperatuur ? U zult de thermometer bij de telefoon vinden, daar waar u hem hebt neergelegd.

— Schoft ! Gemene schurk ! Hoe heeft u het klaar gespeeld te ontkomen ?

— In 's hemelsnaam, Burnet, bedaar !

— Als u me niet ogenblikkelijk vrijlaat, zal ik u aan de politie overleveren.

— Dat zou u wel een beetje moeite kosten, ouwe jongen. U kunt alleen maar met mij spreken.

— Wat heeft u met het radium uitgevoerd ?

— Ik heb het hier, en pas er goed op. Ik had er al het nodige over gelezen, voor ik hier kwam, en ken uitstekend al zijn wonderlijke grillen. Ik bracht een alleraardigst, klein kistje lood mee, 1/4 duim dik, waarin een kleiner doos is, die omgeven is door een geïsoleerde laag kwik van 1/2 duim dikte. Ik houd dan ook het radium voor 't grootste deel in de binnenste doos en het is nu zo gedwee als een lammetje en prachtig met stralen en al ingekerkerd. Waarachtig, ik geloof dat het zachtjes is ingedompeld en slaapt. Ik heb heus een allergezelligst uurtje met u gebabbeld. U weet niet half, hoe vermakelijk u was !

— Snidders, stotterde de professor, u bent niet alleen een uitgeslapen schurk, maar ook een grenzeloos onbeschaamde kerel.

— Tut, tut, Burnet, altijd maar bedaard, als ik u verzoeken mag. Denk eens aan, hoeveel de mensheid zal profiteren van uw kortstondig ongemak. Ik zal naar uw artikel in het « Britisch Medical Journal » uitkijken en zeer zeker geen aanmerkingen maken, ofschoon mijn pols nooit meer dan 73 sloeg en mijn temperatuur nauwelijks 37,2 graden Celsius was, en wel niet eens deze hoogte zou bereikt hebben als ik het radium direct opgeborgen had, inplaats van met u mijn tijd te verpraten. Maar u had heus wel wat beter om u heen mogen kijken, toen u de kamer binnenkwam. Ik had u bijna aangeraakt toen ik de deur achter u dichtsloeg. Nu, wel bekome het u, ouwe jongen, en nogmaals hartelijk dank voor het radium, dat u wel zal terugbezorgd worden. En in uw plaats zou ik me maar niet te veel ergeren. Denk maar eens aan loden gevangenisdaken te Venetië en gedraag u als een man. Goede nacht !

Voordat Anstruther, alias John Snidders, het laboratorium bereikt had, weerklonken luide hulpkreten uit de radiumkamer. De professor stampte en schreeuwde uit alle macht. IJlings sloop de majoor uit het venster, klom de tuinmuur over en had zijn fiets al gevonden, voordat de gevangene bevrijd was. Op het ogenblik dat de politie van het geval in kennis werd gesteld, had hij reeds een aanzienlijk eind wegs afgelegd en fietste hij lustig naar de stad toe, naar de « Club der Inbrekers ».

En dit was dan het kleine voorval, waardoor majoor Everett Anstruther 't lidmaatschap van de « Inbrekersclub » verwierf.

EINDE

De stem die uitsterft

Dit is een avontuur met de grote boze Wolf ! Broeder Practisch en Wolfje spelen « Telefoonmannetje » en daarmee beginnen de onaangenaamheden met Seke. Gelukkig maar dat de grote boze Wolf ook een grote slimme Wolf is ! Daarom wordt hij niet minder gewantrouwd

VOLGENDE WEEK : **WOLFJE SPREEKT ALS ZIJN VADER !**

De Mensenetende BERG

Geen van allen die de Manitoeberg beklimmen komen terug. Dit geheim intrigeert Mickey, te meer daar onder hen die door de berg « opgegeten » werden, zijn oude vriend, professor Bernard, voorkomt. Mickey en Dingo hebben een zekere Petrox bemerkt, toen hij in een put daalde. Maar hij is er niet uitgekomen. Onze vrienden besluiten achter de reden van Petrox houding te komen.

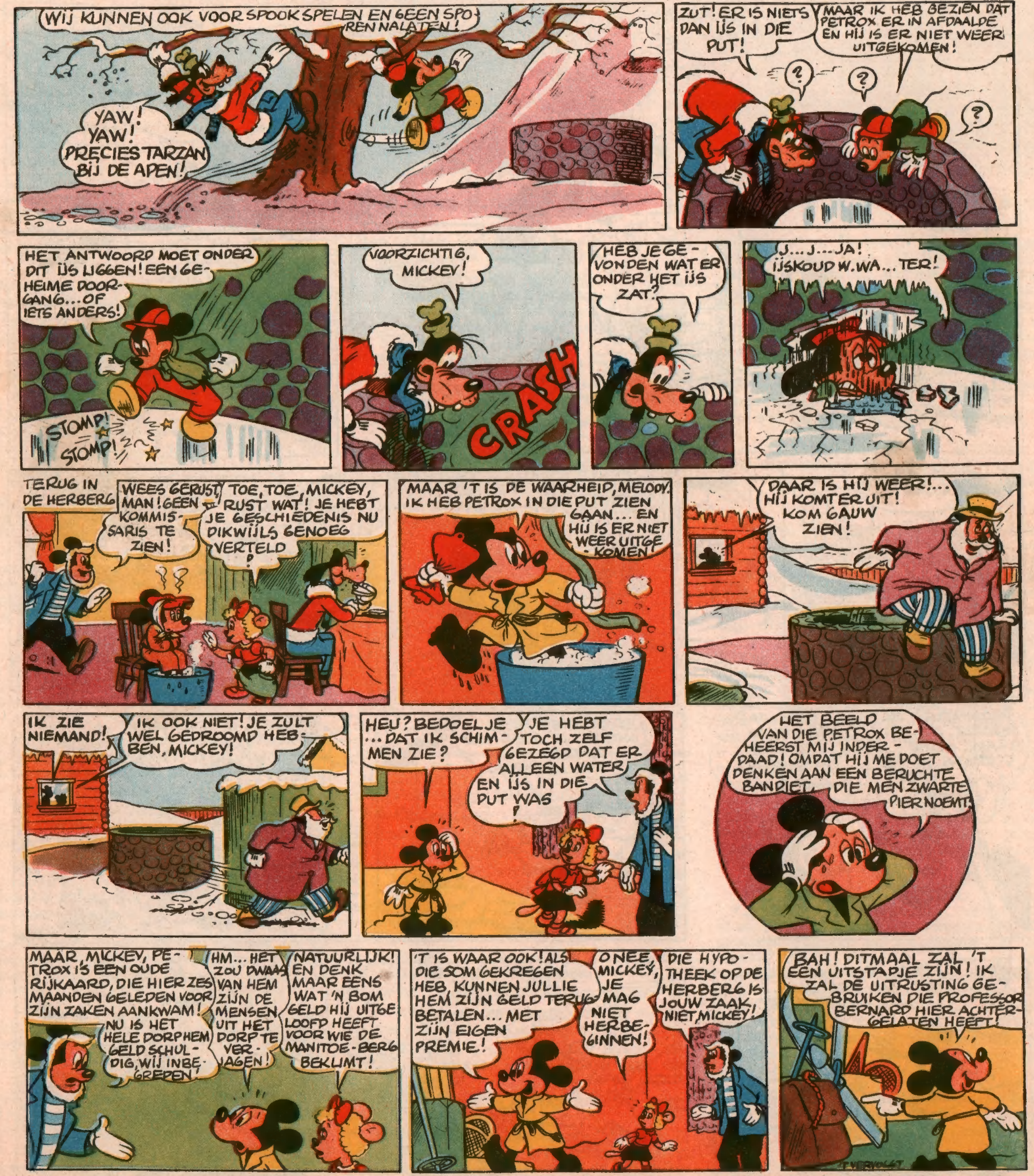

VOLGENDE WEEK : **KAPITEIN MATTHEW VERDWIJNT !**

MICKEY
IN HET RAAM VAN DE TIJD

Oom Wombat heeft de « tok-tok » uitgevonden, een toestel dat hem in de gelegenheid stelt in een andere tijd te leven. Nu is hij met Mickey in het jaar 2053 gebracht. Met verbazing vernemen onze twee vrienden dat men zich nog enkel met parfum voedt !

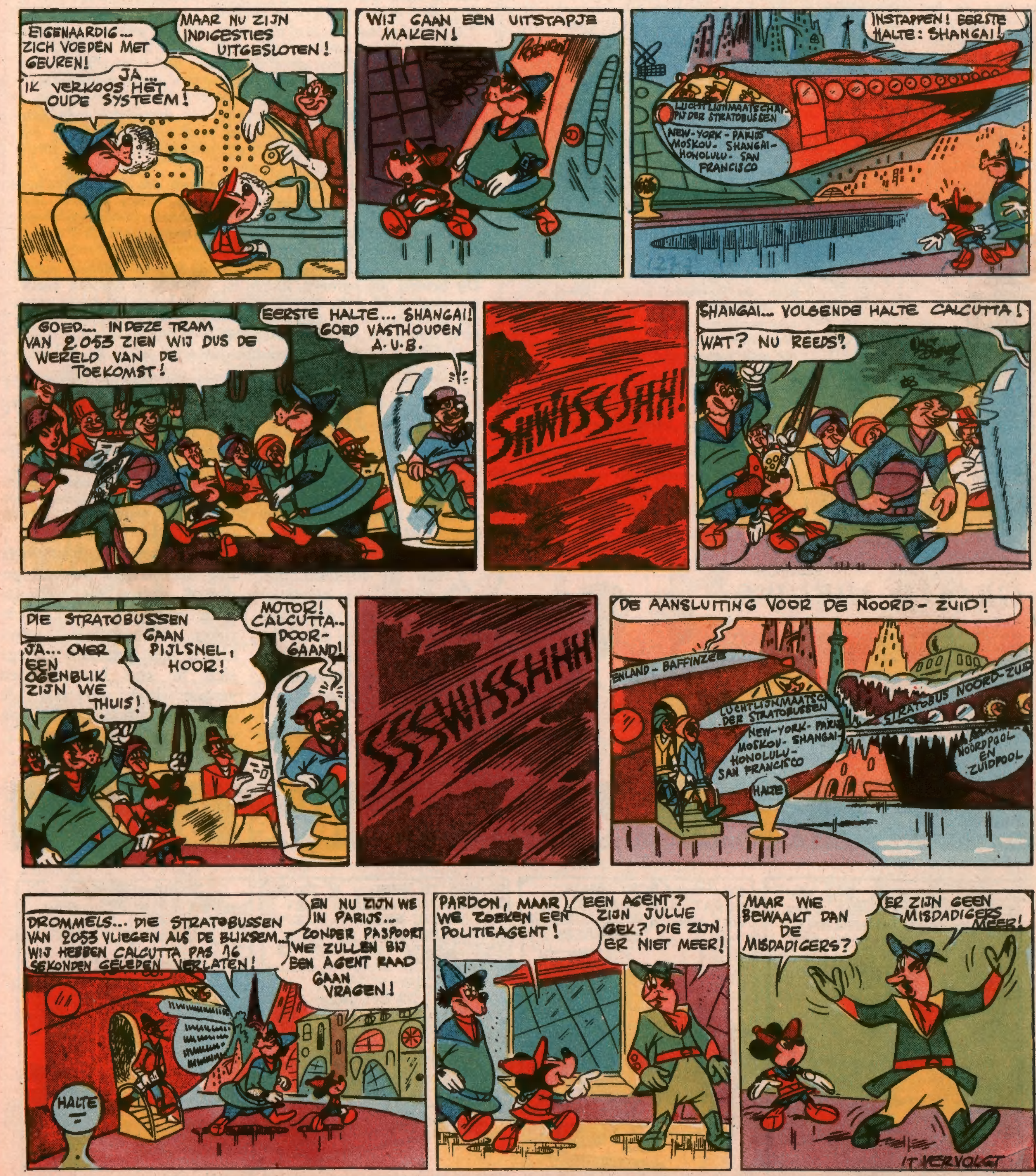

VOLGENDE WEEK : **KOSTELOZE HOEDEN !**

De Eeuwige Passagier

De « Lee-Hong » is een veerboot die geregeld heen en weer vaart tussen Hong-Kong en Macao. Onder de passagiers die hij vervoert bevindt zich momenteel een zonderling heerschap.

MICHAEL PATRICK O'BRIEN — zo heet het heerschap — is niet in 't bezit van een paspoort. Hij erkent trouwens dat men hem in Amerika Stanley Regan noemde. Alles wat hij van zijn ouders afweet is, dat zijn moeder een Hongaarse was. En het enige identiteitsbewijs dat hij op zak draagt is een getuigschrift van het Rode Kruis, dat hem bestempelt als een « vaderlandloze Ier ».

Enkele weken geleden kwam Michael te Macao aan. Zijn leven was zo vol afwisseling geweest, dat hij zelf niet precies kon zeggen wat hij allemaal had uitgevoerd alvorens in die haven van deze Portugese kolonie aan wal te stappen. Hij had gediend bij het leger, daarna bij de Amerikaanse marine, en was barhouder geweest te Shangaï. Hij was ook bewaker geweest in een kamp voor Japanse gevangenen en officier op schepen waarvan de bemanning uit schurken bestond. Tenslotte was hij jaren lang soldaat geweest, had zich tot officier opgewerkt en zijn bestaan in de Oosterse havens gesleten.

Zoveel is zeker, dat de Portugese overheden hem bij zijn aankomst te Macao hadden ondervraagd en hem daarna aangemaand de stad binnen de acht dagen te verlaten. Michael gehoorzaamde en ging scheep op de « Lee-Hong », met bestemming Hong-Kong.

In die stad echter herbegon het spelletje van Macao, want ditmaal kreeg O'Brien van de Britse autoriteiten verbod voet aan wal te zetten, omdat zijn papieren niet in regel waren. En Michael vaarde naar Macao terug en vervolgens opnieuw naar Hong-Kong.

Op dit ogenblik reist hij, ofwel naar de Portugese kolonie, ofwel in omgekeerde richting. De veerbootmaatschappij laat hem gratis meereizen en van een vriend krijgt hij geld toegezonden om zijn eetmalen te betalen.

Kapitein William Layfield, de bevelvoerder van de « Lee-Hong », heeft voor deze passagier vriendschap opgevat en nodigt hem dikwijls aan zijn tafel uit.

Er is geen enkele reden waarom Michael de een of andere dag zou ophouden op de Chinese zee heen en weer te varen.

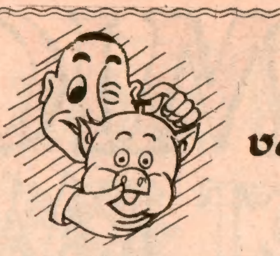

Het varkensoog-objectief

DE fotograaf Ralph P. Creer, te Chicago, heeft een eigenaardig experiment gedaan. Uitgaand van het principe dat het oog een natuurlijk fototoestel is, wenste hij het resultaat te kennen van een foto die doorheen een oog was opgenomen.

De slachthuizen van Chicago bezorgden hem een verzameling ogen van varkens, ossen en schapen, en Creer kon met zijn proefnemingen beginnen.

Vooreerst stak hij een film dicht bij het midden van het netvlies van een varkensoog, op de plaats waar de lens, die als vergrootglas dienst doet, de stralen die er doorheen gaan op één punt samenbundelt. Deze eerste poging mislukte : de vloeistof waar het oog in baadt bedierf de film.

Bij zijn tweede poging boorde hij achter het oog een gaatje ter grootte van een kleine erwt. Aldus verkreeg hij een opening, gelijkvormig aan de opnamelens van een fototoestel.

Met behulp van een magnesiumlamp en door het aanwenden van een uiterst gevoelige film, maakte hij dan een aantal foto's — regels van een dagblad, fabrieksmerken, beelden uit komische films — die hij toonde aan de Vereniging voor Biologische Fotografie, vergaderd te New York.

De foto's waren vrij goed geslaagd, maar bleven vaag. Dit bewijst dat varkens, indien zij een scherp omlijnd beeld van de wereld zien, daarom niet noodzakelijk het beeld zien dat door hun ogen geregistreed wordt, maar dat dit beeld eerst door hun hersenen voorgoed vastgelegd wordt.

Hetzelfde geldt waarschijnlijk ook voor de mens.

VEEL DRUKTE OM NIETS

Toen de zondvloed uitbrak, kon Noë slechts dank zij zijn ark aan de verdrinkingsdood ontsnappen.

Toen een Duits sterrenwichelaar in de XVIe eeuw aankondigde dat een nieuwe zondvloed de aarde bedreigde, werd de bevolking van Duitsland en Oostenrijk dan ook door paniek aangegrepen.

OP de oevers van meren en stromen begonnen zij koortsig arken te bouwen, die hun zouden toelaten de door de sterrenwichelaar, een zekere Johann Stoffler, voorspelde wereldramp te ontkomen.

En wellicht zou die drukke bedrijvigheid tot op onze dagen en misschien nog veel langer hebben geduurd, indien niet een andere astroloog, de Oostenrijker Tennestetter, verklaard had, dat zijn kollega zich in zijn berekeningen vergist had, en dat de nieuwe zondvloed niet zou plaats vinden.

GROOT NIEUWS !

In 't volgende nummer zal Mickey een interview publiceren naar aanleiding van 't bezoek van MARIE-FRANCE, die jullie zeker al eens voor de radio hebt horen zingen.

Er zal ook een leuke foto van Marie-France in 't blaadje verschijnen, met opdracht nog wel ! Want... Marie-France is een trouw abonneetje op MICKEY-MAGAZINE...

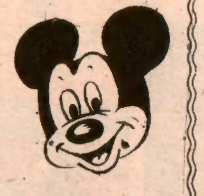

Een geluid dat het plafond doet barsten

Mickey neemt deel aan een radiowedstrijd, waarbij men telefonisch vragen stelt aan de toehoorders. De spreker vraagt hem hoeveel klaverviers er in Ierland te vinden zijn.

VOLGENDE WEEK : **DINGO WAAGT ZIJN LEVEN !**

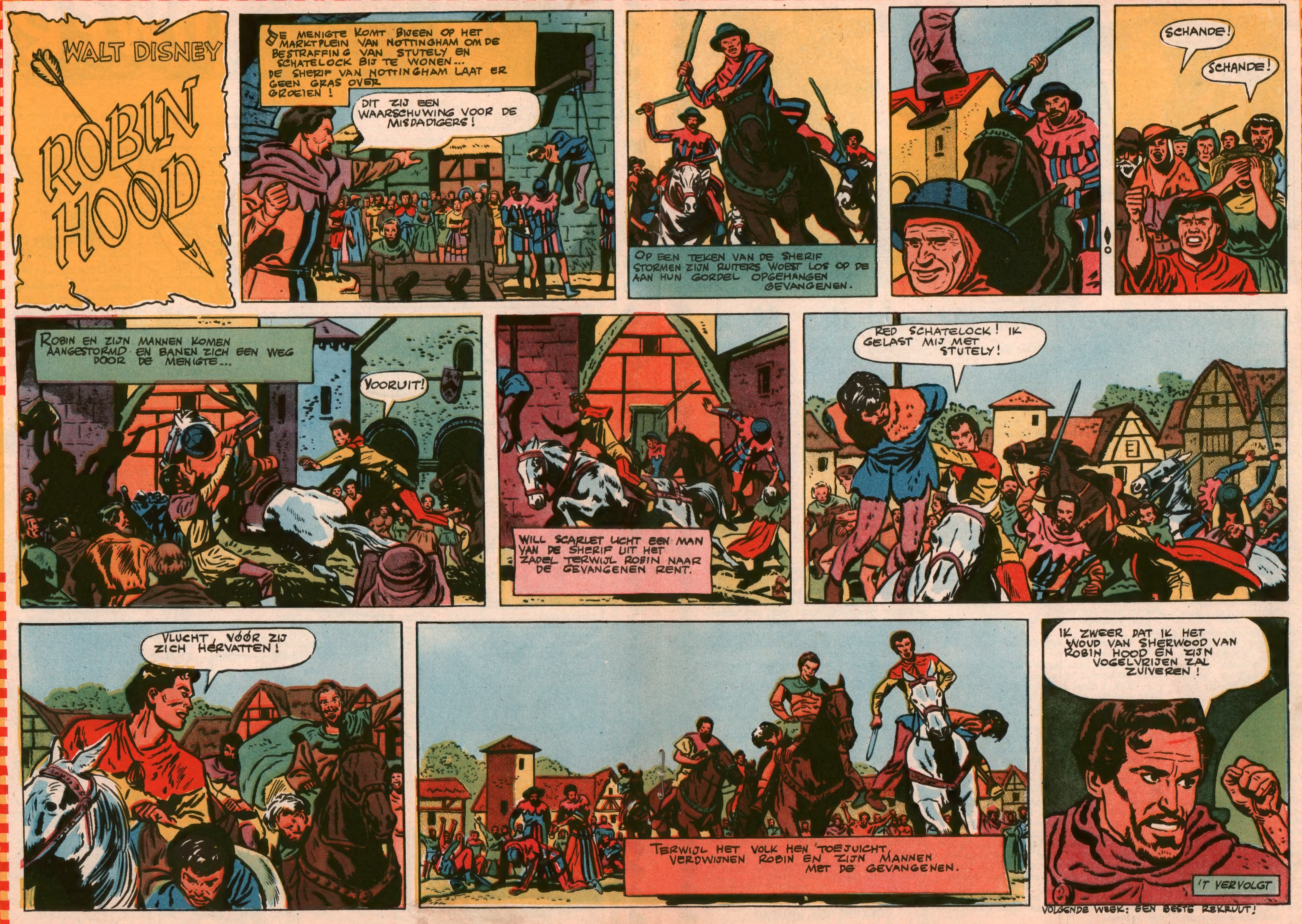
WALT DISNEY
ROBIN HOOD
DE MENIGTE KOMT BIJEEN OP HET MARKTPLEIN VAN NOTTINGHAM OM DE BESTRAFFING VAN STUTELY EN SCHATELOCK BIJ TE WONEN... DE SHERIF VAN NOTTINGHAM LAAT ER GEEN GRAS OVER GROEIEN!
DIT ZIJ EEN WAARSCHUWING VOOR DE MISDADIGERS!
OP EEN TEKEN VAN DE SHERIF STORMEN ZIJN RUITERS WOEST LOS OP DE AAN HUN GORDEL OPGEHANGEN GEVANGENEN.
SCHANDE!
SCHANDE!
ROBIN EN ZIJN MANNEN KOMEN AANGESTORMD EN BANEN ZICH EEN WEG DOOR DE MENIGTE...
VOORUIT!
WILL SCARLET LICHT EEN MAN VAN DE SHERIF UIT HET ZADEL TERWIJL ROBIN NAAR DE GEVANGENEN RENT.
RED SCHATELOCK! IK GELAST MIJ MET STUTELY!
VLUCHT, VÓÓR ZIJ ZICH HERVATTEN!
TERWIJL HET VOLK HEN TOEJUICHT, VERDWIJNEN ROBIN EN ZIJN MANNEN MET DE GEVANGENEN.
IK ZWEER DAT IK HET WOUD VAN SHERWOOD VAN ROBIN HOOD EN ZIJN VOGELVRIJEN ZAL ZUIVEREN!
'T VERVOLGT
VOLGENDE WEEK: EEN BESTE REKRUUT!

De Uitgewekenen van het Athabaska Meer

HOOFDSTUK VIII

DE GROTE AANVAL !

GROTE BILL had zijn kamp opgeslagen op het uiteinde van een schiereiland, dat in het meer vooruitstak. Landwaarts was een sterke verschansing opgericht. Ze was vier meter hoog en gemaakt van stevig in de grond geslagen palen en sloot een uitgestrekt, met sneeuw bedekt open terrein af, waarop men zich onmogelijk kon verstoppen.

Over een lengte van honderd meter en over de hele breedte van het schiereiland had Bill alle dennen laten omhakken, zodat zelfs in de donkerste nachten geen enkele Indiaan over dit onmetelijke witte tapijt naderbij kon komen, zonder te worden opgemerkt. Doch als de hemel duister was, legden de rampzalige uitgewekenen van het Athabaska Meer grote vuren aan, waarvan de dansende weerschijn op de sneeuw de veiligheid van het kamp verzekerde. Doorheen de schietgaten, die in de verschansing waren aangebracht, staken steeds verscheidene geweerlopen schietensgereed naar buiten.

Het gevaar van een onvoorziene inval langs de zijde van het meer had Bill op een zeer eenvoudige manier afgewend. Drie dagen lang hadden zijn mannen op de oevers van het kamp reusachtige hopen droog struikgewas, doornige takken en krakende twijgen opgestapeld, die nu een monsterachtige haag van ettelijke meters hoog en twintig stappen breed vormen. Hoe lenig de Indianen ook waren, toch konden zij zich niet in dit kreupelbos van takken wagen zonder zich te verraden. Herhaaldelijk reeds hadden de Navajo's daar een aanval gedaan, maar telkens waren ze door een salvo van geweerschoten teruggedreven.

Die nacht hadden zij al hun pogingen samengetrokken op de verschansing. Met meer dan honderd man waren zij tot de aanval overgegaan, onder druk gezwaai van bogen en tomahawks. Maar, zoals altijd, waren de eerste geweerschoten voldoende geweest om hen te doen wijken.

Boeienbreker, die weer hersteld was van de vreselijke slag die hem was toegebracht, had zich naar een van de schietgaten begeven. Hij lachte luidkeels van voldoening om de weerwraak die hij nemen kon op wat hij « de Indiaanse ondieren » noemde.

— Kijk eens ! Kijk eens hoe zij op de vlucht slaan ! 't Is of de duivel ze op de hielen zit !

En zich tot Bill wendend, die aandachtig de toestand gadesloeg :

— Ze zijn gewoon gek ! Een nacht uitkiezen als deze, wanneer de sterren helder stralen en de maan schijnt... Want kijk, Kapitein, de maan glanst... en er is geen wolkje aan de hemel te zien !

— Ja, zei Bill. En dat begrijp ik juist niet. Gewoonlijk gaan ze listiger te werk .. Wat kan dat voor de drommel toch betekenen ?

Het hele kamp was in beroering. De twaalf vechtersbazen, die de groep van Bill uitmaakten, waren ijlings opgestaan en hadden zich bij de verschansing op de loer gelegd, in afwachting van een nieuwe aanval.

— En de oever ? riep Bill plotseling uit. Wie bewaakt de oever en de prauwen ?

— Tom en Jack zijn daar, antwoordde een stem.

— Dat is niet voldoende. Zend twee mannen meer om de stapels takken en de prauwen te bewaken. En wanneer een Indiaan zich in ons kreupelhout waagt, schiet dan en roep om hulp !

Met gedempte stem voegde hij er aan toe :

— Ik vrees dat deze aanval slechts een afleidingsmaneuver is !

Doch naast hem begon Boeienbreker opnieuw bulderend te lachen :

— Kijk ! Maar kijk dan toch, kapitein ! Daar naderen zij achter hun schilden van dierenhuiden ! Neen maar, 't is om te stikken van 't lachen !

En helaas, het was waar ! De Navajo's, die hardnekkig weigerden gebruik te maken van de vuurwapens die hun door de Blanken verstrekt waren, kenden de kracht van de kogels niet. Waarschijnlijk verkeerden zij in de mening dat de kogels onmogelijk door het dikke bisonleder waarmee zij hun wigwams versierden, konden dringen. Misschien had hun tovenaar hun ook wel verzekerd dat ze op de huid van de prairiebuffel zouden te pletter slaan.

Hoe het ook was, de Navajo's begonnen een nieuwe aanval, maar ditmaal langzaam en voorzichtig en zich verschuilend achter de reusachtige, van opgespannen huiden vervaardigde schilden.

Boeienbreker lachte nog steeds. Maar aanvoerder Bill lachte niet. Zijn voorhoofd was gefronst.

— Waar zijn de anderen ? vroeg hij eensklaps, terwijl zijn helpers op de vreemde aanvallers begonnen te vuren.

— Welke anderen ?

— Kijk, Boeienbreker ! Bij de eerste aanval waren zij met minstens honderd man... Nu zijn ze nauwelijks met twintig !

— Misschien zijn ze gekwetst ?

— Kom, kom ! Zouden wij er dan tachtig gewond hebben ? Onmogelijk ! Wij hebben niet eens tachtig kogels verschoten !

Wantrouwig ging hij de handelwijze van de Navajo's na, die hun waardeloze schilden voor zich uitschoven en langzaam naar de verschansing oprukten. Het ging langzaam, zeer langzaam... Te langzaam, dacht Bill opeens. Ja, ja, dat was het...

De eigenaardige schilden waren natuurlijk niet tegen de kogels bestand, maar toch hadden zij hun belang ! Ze waren zowat drie meter hoog en even breed, zodat een man zich gemakkelijk er achter kon verschuilen. Van achter de verschansing zag men natuurlijk niets dan het vierkante schild, de man bleef onzichtbaar. Men schoot dus enigszins in het wilde en steeds naar het midden van het schild, terwijl de geslepen Indianen zich aan de zijkant schuil hielden.

— Schiet op de zijkanten ! schreeuwde Bill wantrouwig. Wij moeten ze te allen prijze tot staan brengen.

En met nog meer argwaan ging hij verder :

— Ze naderen trouwens niet snel ! Het lijkt zelfs alsof ze helemaal niet meer vooruitkomen en dat ze trachten tijd te winnen!

Eensklaps sprong hij op. Hij had de taktiek van de Navajo's doorzien ! Terwijl de aanvallers met de schilden de verdedigers bezighielden, hoewel ze zeer goed wisten dat ze de verschansing niet konden overschrijden, zouden de anderen...

— Vier man voor mij ! riep Bill uit terwijl hij zijn geweer greep. Boeienbreker, kom jij ook !

Hij snelde naar de oever van het meer. Nauwelijks had hij de eerste beschuttingstruiken bereikt, toen hij het gekraak van brekende twijgen hoorde! De Navajo's trachtten doorheen de opgestapelde struiken te komen ! Het kamp werd langs verschillende zijden tegelijk aangevallen !

('t vervolgt)

TOEKOMENDE VRIJDAG :

Raadzitting bij de Delawaren

MICKEY'S WEKELIJKSE TOMBOLA

Een Maartse Lotenbui !

103e TREKKING

DE WINNAAR VAN DE HOOFDPRIJS

WITTEMANS Miriam

VLAANDERENSTRAAT, 25, OOSTENDE

Lidkaart Nr 23863

mag kiezen tussen een polshorloge, een voetbal, een tafeltennis of een fototoestel.

1. **23863** WITTEMANS Myriam, Vlaanderenstraat, 25, Oostende.
2. **06682** MEYERS Jean, Smeermaeserweg, Lanaken-Sluis.
3. **23946** ANDRE Georges, Koning Albertplaats, 1, Hamme.
4. **12846** KEYMOLEN Nicole, Mieregheimstraat, 101, Merchtem.
5. **35285** DEKEYSER Jacqueline, Sterrenwachtlaan, 59, Ukkel.
6. **01991** GEENEN Karel, Grobbendonksebaan, 8, Vorselaar.
7. **22301** VAN STANBERGEN Georgine, G. de Gaullestraat, 185, Bressoux.
8. **07488** VERMEERSCH Jaak, Lindenstraat, 15, Cité 4, Winterslag.
9. **19182** WICHOUD Pierre, rue du Port, 128, Montreux, Wallis (Zwitserland).
10. **00987** BEERNAERT Aurelia, Koning Albertlaan, 100, Veldegem
11. **33121** LASSOIE Gilbert, Cité Ector Lauviaux, 13, Wasmes.
12. **03454** DE SMEDT Ludo, Meersstraat, 156, St-Katelijne-Lombeek.
13. **24239** ROUSSEAU Liza, rue Ernest Desmet, 12, Rijsel (Frankrijk).
14. **11702** DE BACKER Daniël, 5, Groeningestraat, Gent.
15. **17463** DECOUX Yvette, Albert-I-straat, Virton.
16. **08959** CROOY Joop, Hoefkade, 753, Den Haag (Holland).
17. **19614** DEBUNNE Pierre, Steenweg op Gent, 159, Brussel.
18. **02601** THIJS Liliane, Tabakvest, 28, Antwerpen.
19. **31376** MOENS Nadine, A. Donystraat, 33, Tienen.
20. **05562** SCHOLLIERS L., Dorpstraat, 84, Bertem.
21. **27698** NEEFS André, Vanderkinderestraat, 145, Ukkel.
22. **10884** JANSSENS Julia, Statiestraat, 2, Weerde.
23. **19469** SIMON Yvonne, Plateelbakkerijlaan, 51, Jemappes.
24. **04463** KEPPENS Jeanine, Leo Duboisstraat, 53, Lebbeke.
25. **17745** VAN ELDER Jean-Paul, Enghienstraat, 9, St-Jans-Molenbeek.

NIET VERGETEN ! VRAAG UW PRIJS AAN !

Iedere winnaar moet zijn prijs binnen de 2 maand volgend op 't verschijnen van dit nummer aanvragen. Gebeurt dit niet, dan wordt de prijs als afgestaan beschouwd voor de door « MICKEY-MAGAZINE » uitgeschreven of nog uit te schrijven prijsvragen.

Bij prijsaanvraag dient de leeftijd van de winnaar vermeld.

Alle goede zaken bestaan uit drie...

...En alle echte clubleden hebben die drie zaken, die zijn : clubspeld, postpapier, wimpel.

DE CLUBSPELD
(Insigne)

uitgevoerd in 4 kleuren, met goudbandje, is een echt juweeltje. 't Kost 15 fr. voor België; voor Holland 1 fl. 25.

DE WIMPEL

is een leuk 4 kleurig vlaggetje in driehoeksvorm van 17 cm. bij 31 cm. Iets van het betere soort voor fiets of staf. De prijs ervan is : 20 fr. voor België; 1 fl. 50 voor Holland.

HET POSTPAPIER

voor je briefwisseling met vrienden en familie is te koop in kaftjes (omslagen) en dozen : wit, blauw, lichtgeel, zalmkleurig, naar keuze. Het is met 5 verschillende Disney - figuren verlucht.
Een grote fraaie doos kost 25 fr. voor België, 1 fl. 95 voor Holland. Een kaft (pochette) met 5 dubbele bladen en 5 omslagen : 7 fr. 50 voor België, 60 cent voor Holland.

LET NU WEL OP !

1. Belgische lezers bestellen zo : ze storten de som op de postcheckrekening 7539.34 van « Mickey-Magazine », te Brussel.
2. Hollandse lezers bestellen niet bij « Mickey-Magazine » in Brussel, doch wel bij de Firma VAN GELDEREN (Mickey-Holland) N. Z. Voorburgwal, 230-232, Amsterdam. Postgiro 137.867.

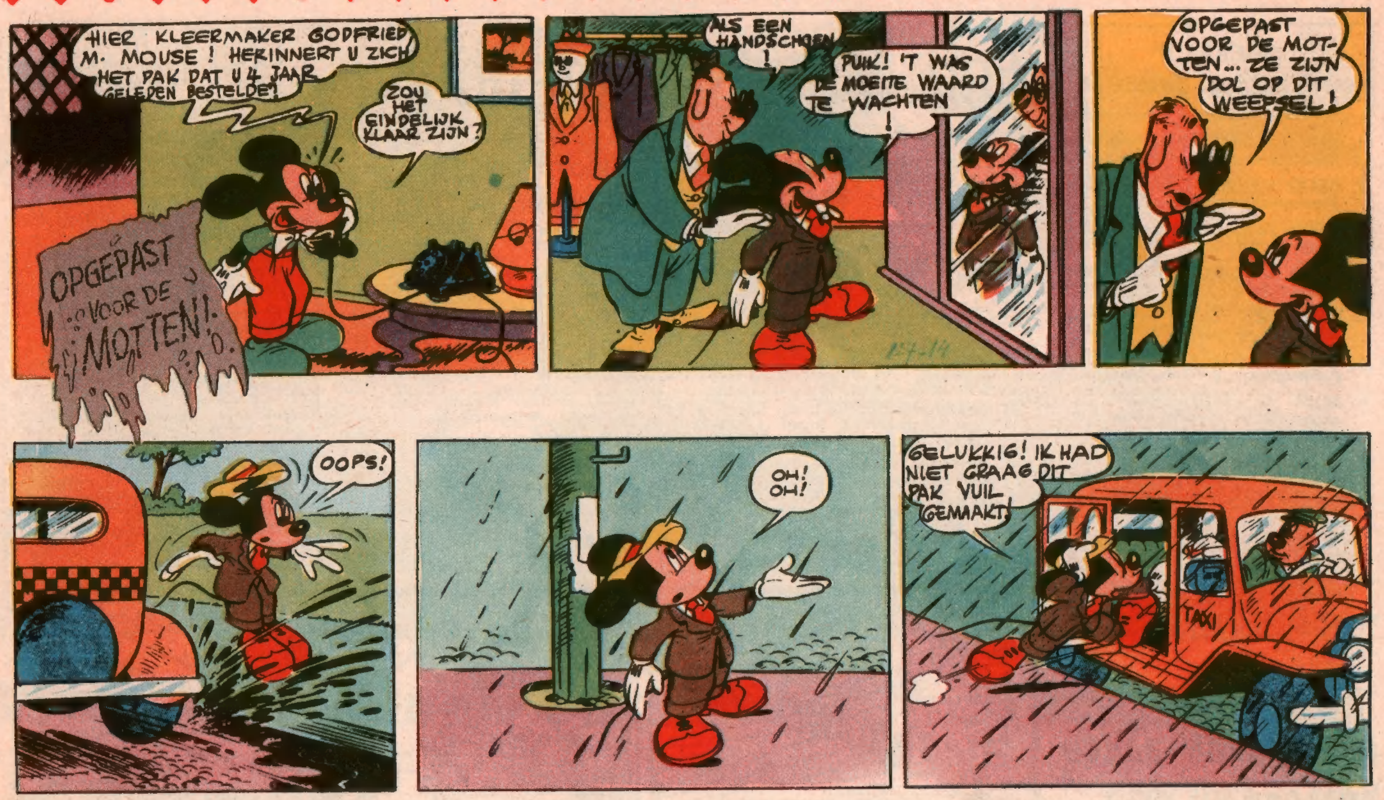

DIT IS PLUTO, HET 13e UIT TE KNIPPEN PRENTJE VOOR HET PLAKALBUM.

Ons compleet verhaal

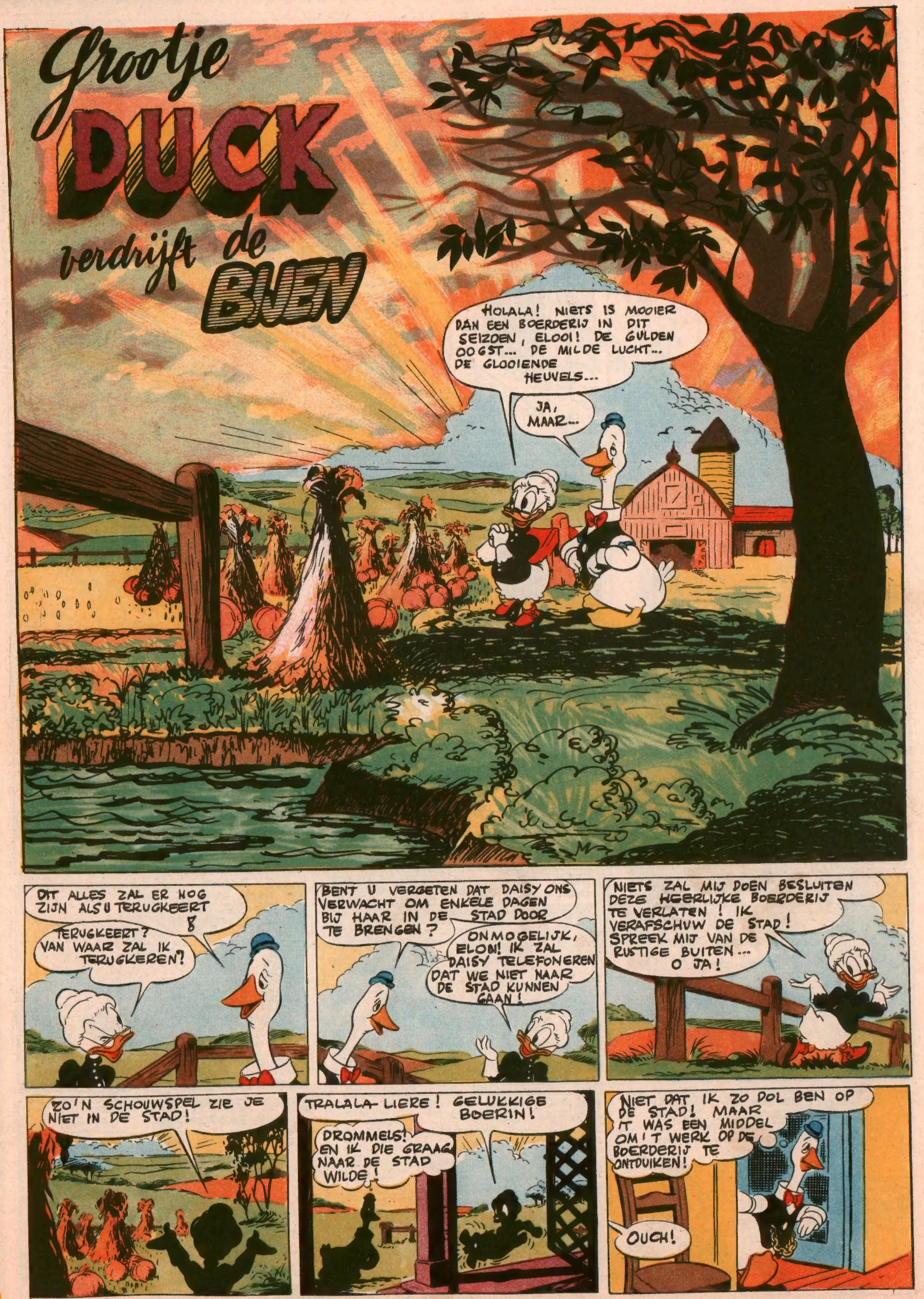

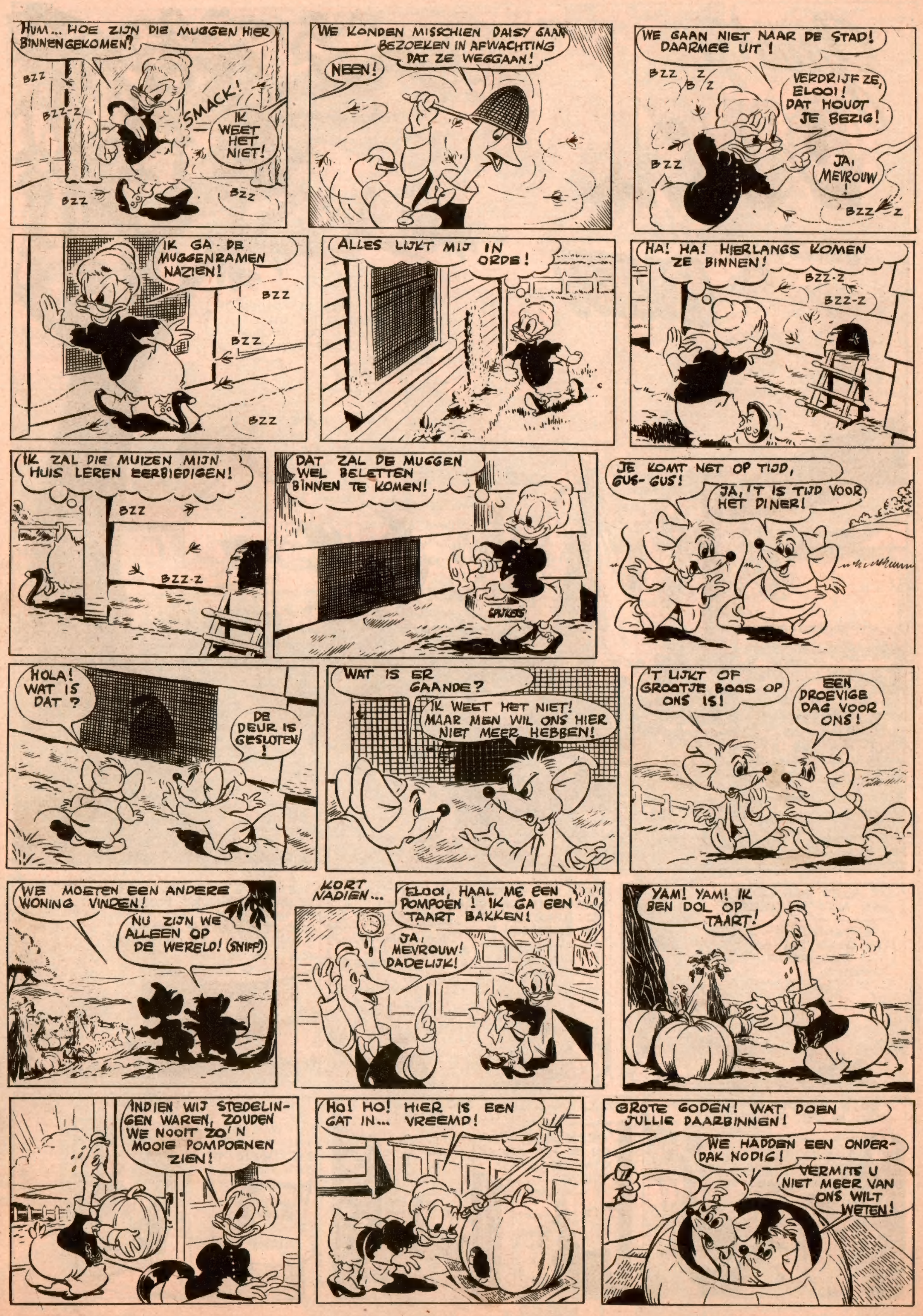
HUM... HOE ZIJN DIE MUGGEN HIER BINNENGEKOMEN?
BZZ
BZZ-Z
SMACK!
IK WEET HET NIET!
BZZ
BZZ
WE KONDEN MISSCHIEN DAISY GAAN BEZOEKEN IN AFWACHTING DAT ZE WEGGAAN!
NEEN!
WE GAAN NIET NAAR DE STAD! DAARMEE UIT!
BZZ Z B Z
VERDRIJF ZE, ELOOI! DAT HOUDT JE BEZIG!
BZZ
JA, MEVROUW!
BZZ Z
IK GA DE MUGGENRAMEN NAZIEN!
BZZ
BZZ
BZZ
ALLES LIJKT MIJ IN ORDE!
HA! HA! HIERLANGS KOMEN ZE BINNEN!
BZZ-Z
BZZ-Z
IK ZAL DIE MUIZEN MIJN HUIS LEREN EERBIEDIGEN!
BZZ
BZZ-Z
DAT ZAL DE MUGGEN WEL BELETTEN BINNEN TE KOMEN!
SPIJKERS
JE KOMT NET OP TIJD, GUS-GUS!
JA, 'T IS TIJD VOOR HET DINER!
HOLA! WAT IS DAT?
DE DEUR IS GESLOTEN!
WAT IS ER GAANDE?
IK WEET HET NIET! MAAR MEN WIL ONS HIER NIET MEER HEBBEN!
'T LIJKT OF GROOTJE BOOS OP ONS IS!
EEN DROEVIGE DAG VOOR ONS!
WE MOETEN EEN ANDERE WONING VINDEN!
NU ZIJN WE ALLEEN OP DE WERELD! (SNIFF)
KORT NADIEN...
ELOOI, HAAL ME EEN POMPOEN! IK GA EEN TAART BAKKEN!
JA, MEVROUW! DADELIJK!
YAM! YAM! IK BEN DOL OP TAART!
INDIEN WIJ STEDELINGEN WAREN, ZOUDEN WE NOOIT ZO'N MOOIE POMPOENEN ZIEN!
HO! HO! HIER IS EEN GAT IN... VREEMD!
GROTE GODEN! WAT DOEN JULLIE DAARBINNEN!
WE HADDEN EEN ONDERDAK NODIG!
VERMITS U NIET MEER VAN ONS WILT WETEN!

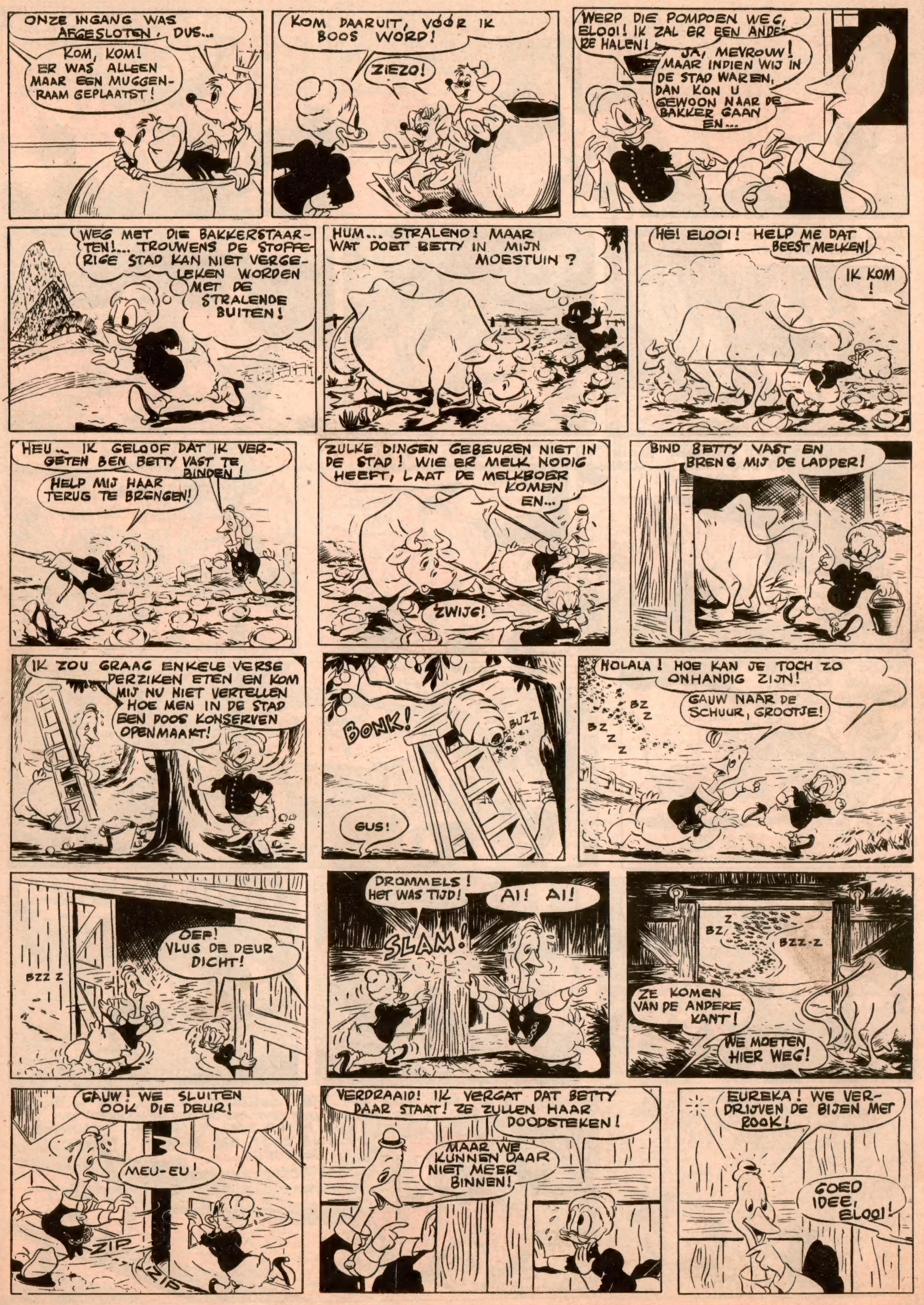
ONZE INGANG WAS AFGESLOTEN, DUS...
KOM, KOM! ER WAS ALLEEN MAAR EEN MUGGENRAAM GEPLAATST!
KOM DAARUIT, VÓÓR IK BOOS WORD!
ZIEZO!
WERP DIE POMPOEN WEG, ELOOI! IK ZAL ER EEN ANDERE HALEN!
JA, MEVROUW! MAAR INDIEN WIJ IN DE STAD WAREN, DAN KON U GEWOON NAAR DE BAKKER GAAN EN...
WEG MET DIE BAKKERSTAARTEN!... TROUWENS DE STOFFERIGE STAD KAN NIET VERGELEKEN WORDEN MET DE STRALENDE BUITEN!
HUM... STRALEND! MAAR WAT DOET BETTY IN MIJN MOESTUIN?
HÉ! ELOOI! HELP ME DAT BEEST MELKEN!
IK KOM!
HEU... IK GELOOF DAT IK VERGETEN BEN BETTY VAST TE BINDEN!
HELP MIJ HAAR TERUG TE BRENGEN!
ZULKE DINGEN GEBEUREN NIET IN DE STAD! WIE ER MELK NODIG HEEFT, LAAT DE MELKBOER KOMEN EN...
ZWIJG!
BIND BETTY VAST EN BRENG MIJ DE LADDER!
IK ZOU GRAAG ENKELE VERSE PERZIKEN ETEN EN KOM MIJ NU NIET VERTELLEN HOE MEN IN DE STAD EEN DOOS KONSERVEN OPENMAAKT!
BONK!
BUZZ
GUS!
HOLALA! HOE KAN JE TOCH ZO ONHANDIG ZIJN!
BZ Z
BZ Z Z
GAUW NAAR DE SCHUUR, GROOTJE!
BZZ Z
OEF! VLUG DE DEUR DICHT!
DROMMELS! HET WAS TIJD!
AI! AI!
SLAM!
BZ Z
BZZ-Z
ZE KOMEN VAN DE ANDERE KANT!
WE MOETEN HIER WEG!
GAUW! WE SLUITEN OOK DIE DEUR!
MEU-EU!
ZIP
ZIP
VERDRAAID! IK VERGAT DAT BETTY DAAR STAAT! ZE ZULLEN HAAR DOODSTEKEN!
MAAR WE KUNNEN DAAR NIET MEER BINNEN!
EUREKA! WE VERDRIJVEN DE BIJEN MET ROOK!
GOED IDEE, ELOOI!

KRUISWOORDRAADSEL

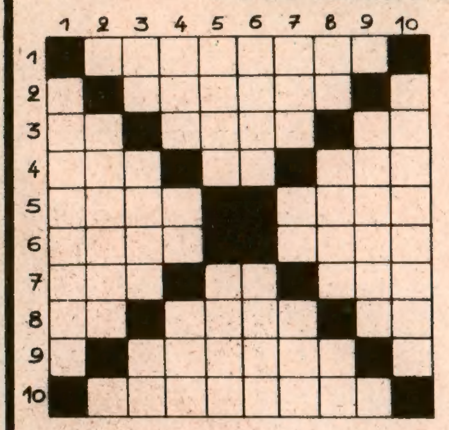

HORIZONTAAL

1. Boomsoort. - 2. Woestijnschip. - 3. Taal van de ezel; Zwarte vloeistof; Voorzetsel. - 4. Ieder; Dubbele medeklinker; Jongensnaam. - 5. Weinigheid, bijna niets; Gaffel, keukengereedschap. - 6. Beker (zonder beginletter); Gedroogd gras. - 7. Spoedig, rap; Omgekeerde oude lengtemaat; Niet dik. - 8. Van het werkwoord « zijn »; Beroemde toonzetter; Vul in : DG. - 9. Vrolijke, levenslustige persoon. - 10. Verborgen, geheimgehouden.

VERTICAAL

1. Donker, somber (weder). - 2. Albasten knikker of kogel. - 3. Pers. vnw. enk.; Volksnaam voor Cornelius; Omgekeerde lengtemaat. - 4. Niet droog; Dubbele medeklinker; Schraal, braakliggend, dor. - 5. Slotwoord van gebeden; Van het wkw. « lachen ». - 6. Lichaamsdeel; Weergalm. - 7. IJzerhoudende aarde; Vul in : VH; Plaats der verdoemden. - 8. Oosterlengte (afk.); Soldeerstof; Muzieknoot. - 9. Zeer oud. - 10. Herenkleding (meervoud).

(Oplossing in Nr 128)

PRETTIG NAAMFEEST

13-3 : **H. EUPHRASIA**
14-3 : **H. MATHILDA**
15-3 : **H. CLEMENS**
16-3 : **H. HERIBERTUS**
17-3 : **H. PATRICIUS**
18-3 : **H. ALEXANDER**
19-3 : **H. JOZEF**

Wie is er rechercheur in de dop ?

Een gevaarlijke dief, David Kroppelmans, werd door de Londense politie aangehouden, onder verdenking van diefstal van het kostbare halssnoer van Lady Mirless.

Op David Kroppelmans ontdekt de inspecteur een cijferschrift. De verdachte geeft toe, dat hij die boodschap aan een vriend wilde zenden op het ogenblik van zijn arrestatie. Hij bekent eveneens, dat hij de steller en tevens de ondertekenaar van de cijferboodschap is, maar dat het schrift niet in verband staat met de diefstal waarvan men hem verdenkt.

Sherlock Holmes Nr 12, een groot Londens detectief of rechercheur, wordt geraadpleegd. Hij onderzoekt het schrift en zegt na een tijdje : « Kroppelmans is wel degelijk de dader van de diefstal en het halssnoer kunt U in zijn huis terugvinden, inspecteur ! »

Wij drukken hier de boodschap in cijferschrift na :

8+? 94049+07 64215=
01?10 74937 82+6615?40=

Nu stellen we de vraag : « Hoe zag de detective hierin klaar ? »

(Oplossing in Nr 128)

RAADSELTJES

Volgende lezertjes zonden raadseltjes in : **Paul PIRON** (Vilvoorde), **Daniëlle FEYENS** (Antwerpen), **Dirk RIEMVIS** (Den Haag), **Raoul** en **Marie-Claire CLEEREN** (St-Truiden), **Robert** en **Frieda BERCKMANS** (Antwerpen), **Ginette VERHEUST** (Overijse), **Seraphine VAN HOVE** (Veltem) en **Jeanne VAN HUFFEL** (Ouderghem).

1. Welk woord maakt U ziek als ge de eerste letter wegneemt ? — 2. Een brug is het zoals niet een; geen mens liep er nog overheen. Het water is er boven, de mensen gaan er onderdoor. Het is niet te geloven en toch waar ? — 3. Welke rozen hebben geen bladeren, maar kunnen wel lopen ? — 4. Hoe kan men varkenvlees het langst bewaren ? — 5. Welk haar heeft een wit paard ? — 6. Welke ezel balkt er niet ? — 7. Wat moeten we houden als wij het gegeven hebben ? — 8. Een klein houten hutje, een koperen putje, een lange stalen kruk en 't maalt zwarte heertjes stuk.

ANTWOORDEN

1. Muziek.
2. De regenboog.
3. Matrozen.
4. Door 't varken te laten leven.
5. Paardenhaar.
6. De schildersezel.
7. Ons woord.
8. De koffiemolen.

VAN ONZE JEUGDIGE MOPPENTAPPERS

— Wat is dat kieken toch taai en hard !

— Ja, mijnheer. Als wij 't nog wat in leven hadden gelaten, dan zou het zeker harde eieren gelegd hebben.

(Georges Potargent, Bilzen)

★ ★ ★

Aisopos, een Griekse geleerde, kwam op zekere dag een man tegen die hem vroeg hoe lang hij moest gaan tot het volgende dorp.

— Ga, antwoordde Aisopos.

— Ja, zei de man, maar ik zou graag weten hoeveel tijd ik er over zal doen ?

— Ga ! antwoordde Aisopos nogmaals.

— Oeie, die man is gek ! dacht de vreemdeling en ging verder.

Na enkele ogenblikken hoort hij een stem die roept :

— Binnen twee uur is U er !

— Hoe weet U dat nu zo ineens ? vroeg de man.

— O, ik moest eerst de manier van gaan gezien hebben, antwoordde Aisopos.

(José Strubbe, Gent)

★ ★ ★

TANTE : Maar, Jantje, je blijft aldoor even klein ! Hoe komt dat ?

JANTJE : Ja, tante, de meester geeft ons ook altijd zoveel huiswerk, zodat er geen tijd meer overblijft om te groeien !

(Frans Suykerbuyk, Essen)

JANTJE : Kijk eens, moeke, een vliegmachine !
MOEDER (die haar zoontje kent) : Ja, maar afblijven, hoor !

★ ★ ★

Bij het naar huis keren had een man een frank verloren, en er tevergeefs naar gezocht. 's Anderen daags kwam hij langs dezelfde weg en zag een groep werkliederen, die een diepe put aan 't graven waren voor de waterleiding.

— Maar jongens toch ! Zoveel moeite moesten jullie toch niet doen voor een arme frank ! riep de man uit.

(Ronald Vermeersch, Kasteelbrakel)

★ ★ ★

TOERIST : Maar wat is dat ? Ik dacht dat er twee windmolens in dit dorp waren en ik zie er maar één !

BOER : Ja, meneer, we hebben er een moeten afbreken. Er was niet genoeg wind voor twee.

(Frans Laenen, Leuven)

Dit nummer werd met vergunning van Walt Disney door de Belgische Studio's verwezenlijkt - Copyr. Walt Disney Production 1953. Alle rechten voorbehouden.

OPLOSSING K.W.R. Nr 126

Horizontaal doorgelezen : LAMA - BOER - AKS - MA - LEO - VT - RARE - NM - A - SARREN - E - SI - ME - IE - AL - ES - EB - V - OORLEL - T - RE - MEEL - MI - EVA - NE - TOE - KANT - VEEN.

MICKEY MAGAZINE **Het jeugdblad voor jongens en meisjes.**
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. van Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal, 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ...fr.	**72.—**	**138.—**	**270.—**
B. Kongo fr.	**75.—**	**145.—**	**283.—**
Luchtp. :	**235.—**	**460.—**	**907.—**

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY-MAGAZINE, 47, Hopstraat, Brussel.

CLUB MICKEY BON 127

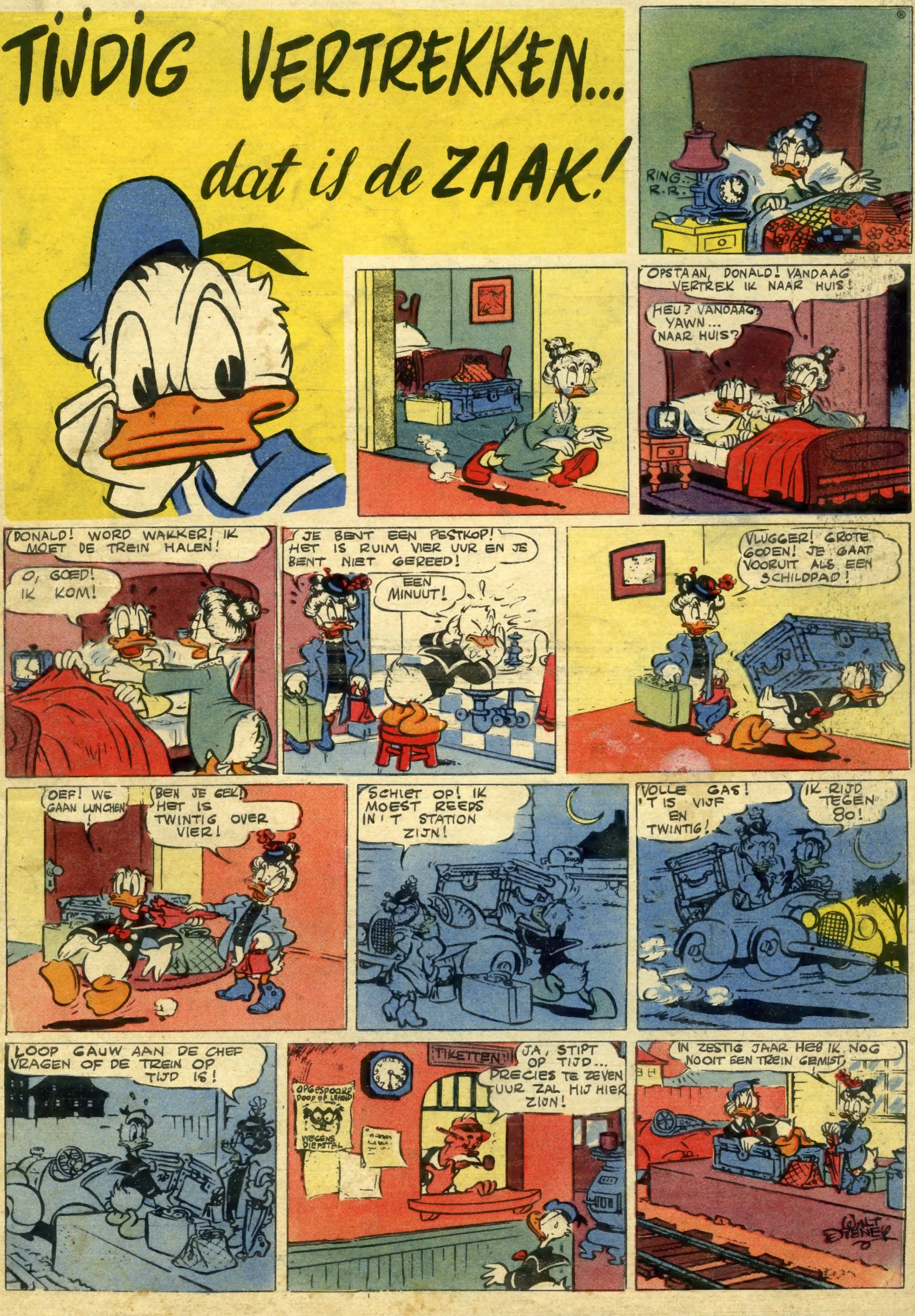

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel.